

at ville modtage $1\frac{1}{2}$ Million Kr. i Laan, saa maa man dog endelig ikke tro, at man har den ringeste Sikkerhed for, at der ogsaa vil blive udstedt $1\frac{1}{2}$ Million Kr. i Obligationer, thi om der end er nok saa mange Medlemmer, der gaa saa vidt, at de erklære, at de ville modtage disse Laan, saa er det aldeles ikke sikkert, at de kunne gøre det, naar det kommer til Stykket. Det gaar jo saaledes til ved Optagelse af Laan, at der bliver bevilget et Laan af Kreditforeningen, og vedkommende maa erklære, om han vil modtage det eller ikke; i mange Tilfælde kan han imidlertid ikke modtage det, fordi han ikke kan ordne sig med sine sekundære Pant-havere osv. Der kan altsaa i og for sig ikke opnaas noget videre derved, og der kan ikke være Tale om, at Kreditforeningerne bag-efter skulde kunne anlægge Sag imod vedkommende, som de have villet give Laan, og tvinge ham til at modtage dette; det er der heller ingen Kreditforening, der gør eller tænker paa; det, som Kreditforeningerne nu gøre, naar en Mand erklærer at ville modtage et Laan, men ikke gør det, er, at den idømmer vedkommende en Bøde, et lille Beløb af $\frac{1}{2}$ pCt. som Bøde for den Uej-lighed, han har bevirket. Altsaa, Virkningen af denne Bestemmelse, som blev vedtagen, var i mine Tanker uden Betydning, men naar en saadan Bestemmelse den Gang kunde berolige ærede Medlemmer af Udvalget, saa havde jeg selvfølgelig intet imod at lade den komme ind i Lovforslaget. — Nu har den højtærede Minister i Lovforslaget indsat en Bestemmelse om, at der skal være anmeldt Interessenter til et Beløb af mindst $1\frac{1}{2}$ Million Kroner, og dette er fuldstommen tilstrækkeligt, thi det vil vise, at der er Tilslutning til Sagen. Den ærede sidste Taler oplyste, at der, da Sagen forrige Gang var til Behandling, forelaa Oplysninger om, at der var eventuelle Interessenter til et Beløb af 6 Millioner Kroner, som altsaa foreløbig havde erklæret at ville være med; det er da ganske rimeligt at antage, at det ikke vil være vanskeligt at finde $1\frac{1}{2}$ Million Kroner i vistelig laansøgende Kapital. Dertil kommer jo en Betragtning, som jeg mener at burde drage frem, og det er den, at der naturligvis ikke findes ansete Mænd her i Landet, som kunne tænke paa at danne en saadan Institution som denne, naar der ikke var mere end f. Eks. 100,000 eller 200,000 Kr. anmeldt. Kyndige Forretningsfolk — og det maa de Folk naturligvis være, som ville have med denne Sag at gøre — ville jo vel vide, at hvis en Kreditforening overhovedet skal kunne fremstaa, maa den have et anseeligt Beløb. Børjen bekyrver sig

heller ikke om en Institution, som kun er baseret paa et Par hundrede tusinde Kroner, og i øvrigt vilde Omkostningerne ogsaa være saa store, at den med et saadant Beløb slet ikke vilde kunne bære sig. Man behøver altsaa slet ikke at være bange for, at der skulde være Tale om, at noget Menneſte vilde gøre et alvorligt Forsøg paa at danne en Kreditforening som denne, naar der ikke er anmeldt mindst $1\frac{1}{2}$ Million Kr.

Det andet Børn, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds talte om, lyser jeg ogsaa ganske i Kul og Røn, dog kun til en vis Grad og kun paa et væsentligt Punkt, det er Mindretallets Forslag Nr. 4. En Hovedindvending, som Modstanderne af en industriel Kreditforening forrige Gang fremkom med, var den, at der fuldstændig manglede Holdepunkter for Burderingsforretningen. Da jeg havde den Mening og har den endnu, at denne Kreditforening vil kunne gøre meget stor Nytte, havde jeg den naturlige Opgave i Udvalget at undersøge, om der ikke var en rationel Vej, ad hvilken man kunde gaa, om det ikke skulde være muligt at finde de Holdepunkter, som man søgtes havde stræbt at finde. Det var saa heldigt for mig, at jeg vandt hele Udvalgets Tilslutning i det Holdepunkt, som det omsider lykkedes mig at finde, nemlig at man skulde udfinde, hvad Ejendommens Grund med mulig tilstedeværende Vandkraft samt Bygninger og Kraftmaskiner, under Synspunkt af deres Anvendelighed til industriel Brug i Almindelighed, kunde være værd. Dette Synspunkt vandt Udvalgets fulde Tilslutning, og det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds har fuldstændig Ret, naar han siger, at hele Tinget enstemmig vedtog dette. Men der var den Gang heller ingen Dissens derom, saa det beviser for saa vidt intet, thi dette er rationelt og i og for sig saa naturligt, selvfølgelig og rigtigt, at det er af den Slags Ting, man blot skal saa Øjet op for — man skal opdage, at her er et rationelt Holdepunkt. Naar jeg altsaa i den Samling anbefalede det høje Ting at vedtage dette, var det, fordi jeg havde Udvalget med mig, fordi det i og for sig var rationelt, og for det tredje og væsentligst, fordi det var et Skridt fremad til at faa dette Ting til at anerkende, at en industriel Kreditforening baade kan og ogsaa under visse Betingelser bør oprettes. Det var det, det lykkedes mig at overbevise først Udvalget og senere det høje Ting om. Jeg udtalte tillige — det vil jeg erkende — at jeg for mit Vedkommende egentlig talte, naar man skal være meget rationel, helst vilde holde mig til det; jeg erkender, at det er